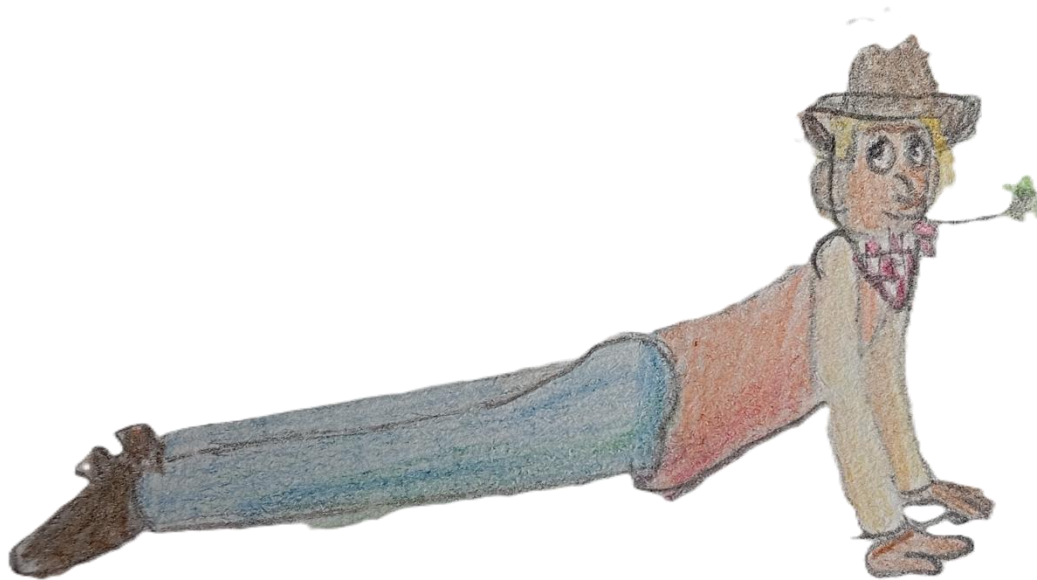

Cowboy Bill

Auteur: Cesar Kerkvliet

Jaar van uitgave: 2023

Hoofdstuk 1: De wijde wereld in.

In het wilde westen woont een cowboy die Bill heet. Hij woont alleen, in een hut, vlakbij de Rocky Mountains. Op een dag dacht Bill; 'altijd hetzelfde mooie uitzicht blijft niet leuk, ik begin mij te vervelen. Nu heb ik deze plek wel gezien, en ik wil meer van de wereld zien'. En dus besloot hij op reis te gaan. Hij pakte zijn rugtas met eten en kleren, en zette zijn hoed op. 'Ik ben klaar', zei hij in zichzelf. Hij liep naar buiten naar zijn paard, en klom erop. 'Vooruit de lucht in'! Grapte hij. Hij reed de wijde wereld in richting de bergen. Tot aan de bergen wist hij de weg wel, maar na twee uur rijden hield hij even halt om te eten. Terwijl hij at dacht hij: 'vreemd, meestal ben ik in anderhalf uur rijden wel in de bergen, en nu ben ik er nóg niet!'

Was hij verkeerd gegaan? Snel keek hij op zijn kompas, 'Nee', dacht Bill. 'Ik ga toch goed'. Toch vond hij het vreemd.

Hoofdstuk 2: In de bergen

Toen Bill klaar was met eten reed hij verder. Na een half uur rijden zag hij de bergen. 'Ik ben er' dacht Bill. 'Achter de bergen wil ik het zien' zei Bill hardop. Hij reed uren lang door de bergen langs afgronden en steile heuvels. Het werd langzaam donker en Bill begon slechter te zien. 'Gelukkig vind ik altijd wel een slaapplek, daar is geen twijfel over mogelijk', dacht Bill. Hij reed verder en merkte dat zijn paard ook moe was. 'Ik rijd nog tien minuten verder en dan overnacht ik', zei Bill tegen zichzelf.

Na vijf minuten rijden zag hij een lichtschijnsel. Hij ging erop af. 'Zou het een draak zijn? Oh nee, het is een hut waar licht brandt'. Hij zag dat het een woning was. 'Zie je wel, mijn wensen komen altijd uit'. Hij steeg af van zijn paard en liep er naar toe. Hij klopte aan op de deur van de hut, niemand deed open. 'Vreemd, er moet iemand zijn want er brand licht', dacht Bill. Hij maakte de deur open en keek naar binnen. Niemand te zien.

Hoofdstuk 3: Kapot

‘Hallo, is daar iemand?’ Vroeg Bill. Niemand gaf antwoord. Zou hij naar binnen gaan en overnachten? Hij keek nog eens rond. Er stond een tafel en een stoel, en ook een bed. Er lag een tapijt over de vloer en in een hoek stond een houtkachel die brandde. ‘wat gezellig’, dacht Bill. Hij liep weer naar buiten en zag een klein schuurtje. Hij maakte het open en zag hooi en een kraantje. ‘Hier kan ik mijn paard laten over nachten’. Hij bracht het paard naar binnen en vulde een emmer met water voor het paard. Hij aaide zijn paard en zei; ‘Hier kan jij overnachten’.

Zelf liep hij de hut weer in. ‘Eerst eet ik wat en dan ga ik slapen’. Hij at nog wat en daarna kroop hij in het bed. In het bed dacht hij; ‘wat gek deze hut heb ik nooit eerder gezien’. Uit pure verveling pakte hij zijn kompas en keek ernaar. Maar wat gek, of hij nou naar links of naar recht keerde, het kompas bleef stil staan. Er is iets vreemd aan dit kompas.

Hoofdstuk 4: Elar

Toen Bill de volgende ochtend wakker werd voelde hij spetters op zijn gezicht en keek om zich heen. ‘Er is vast iets lek aan het dak, wacht, nee, ik lig buiten!’ riep hij zacht. Naast hem stond zijn paard te grazen, en verderop zag hij de hut. ‘Wat zou er gebeurd zijn? Ik weet toch zeker dat ik gisteravond in het bed in de hut sliep? Verbaast me niks, ik ben er natuurlijk uitgezet’. Door de regen liep hij naar de hut en deed de deur open.

Binnen zat iemand met half lang zwart haar en een joggingpak aan. Hij keek met een duistere blik. ‘Zijn dat manieren! Eerst binnenvallen, mijn keukenkastjes leegroven en daarna nog in mijn bed slapen!’. Bill zag duidelijk boosheid. ‘Dus door hem ben ik uit huis gezet’, dacht hij. ‘Wat nu?’ Er viel een lange stilte.

Hij zag een lach verschijnen, en de man met de zwarte haren zei, ‘wil je mij in het vervolg niet meer zo laten schrikken. Uit paniek heb ik je uit huis gegoooid.’ ‘Ja’, zei Bill ‘Ik droomde al dat ik van een rots af viel en op mijn rug belandde. En toen sliep ik gewoon verder’. ‘Ik ben nogal onverschrokken en avontuurlijk’.

‘Mijn naam is Elar’, zei de man met zwarte haren. ‘Oh, ik heet Bill’ zei Bill. ‘Ga maar zitten’. zei de jongen die Elar heette vriendelijk. ‘En Leg uit hoe jij hier komt’. Bill wilde gaan zitten maar op dat moment zag hij zijn reistas liggen. ‘Ik heb niets uit je tas gepakt hoor’, zei Elar. Bill ging zitten en vertelde het hele verhaal.

Hoofdstuk 5: Verder

‘Dat klinkt bijzonder’ zei Elar. Achter de bergen begint een rivier en als je die volgt kom je na een paar dagreizen bij de zee’. ‘De zee zou ik wel eens willen zien’, zei Bill. ‘Ik wil wel met je mee’ zei Elar. Hij wilde ook wel eens weten hoe het is om op avontuur te gaan. Dat wilde Bill wel en zei: ‘Graag, maar heb jij wel een vliegend paard?’ Elar lachte en zei: ‘Natuurlijk ik was

er gister mee hout gaan halen, hij staat ook in de weide'. 'Laten we nu vertrekken'. stelde hij voor. 'De zon gaat hier vroeger onder'. Dat merkte ik gister ook al', zei Bill. Hij stond op en pakte zijn tas en keek er in. 'Ik heb bijna geen eten meer, zei hij'.

'Geen zorgen ik neem brood en mijn vishengel mee, en een knollenboek, waar heel veel eetbare planten in staan'. zei Elar. Ze liepen naar buiten en klommen op hun weer fitte paarden. Ze trokken over de grote bergen van het land. Eenmaal achter de bergen zag Bill woestijn en een glinsterende rivier. Bill reed vliegensvlug, en langzaam en voorzichtig kwam Elar er achteraan. Zo reden de twee reisgenoten naar beneden.

Toen Bill beneden was zag hij dat er langs de rivier ook bomen waren. Ze reden de hele middag, en toen het avond werd besloten ze te overnachten.

Hoofdstuk 6: Harde stroming

Langs de rivier keek Bill hoe Elar rustig en gemakkelijk een zalm ving, terwijl hij zelf het vuur stookte om de vis op te bakken. 'ze bijten goed', zei Elar, terwijl hij een nieuw stukje brood op zijn haak deed. Elar ving nog een zalm en even later aten ze de vangst op. 'Lekker joh', zei Bill. 'Ja hè' zei Elar. 'Maar zeg, is dat nu voldoende voor mijn grote maag?' zei Bill, terwijl hij voor zich zag hoe een magere cowboy door de woestijn zou lopen. 'Ik pak even het knollenboek', zei Elar.

Op dat moment begon de rivier te razen, en het waterpeil steeg. Het ging steeds harder stromen. Het water begon heel hoog te golven. In paniek vluchtten de paarden naar de toppen van de bergen. 'Vlug spring de rivier in, dan komen we sneller bij de zee', riep Bill. 'Is dit nu het moment om grapjes te maken?', zei Elar. Ze klommen vlug in een dikke, brede boom met veel takken. Het water begon steeds hoger te staan en kwam tot aan het midden van de boom. 'Wat is dit!', riep Elar. 'Een overstroming denk ik', zei Bill. 'Help! Dit is het einde!' riep Elar angstig.

Op dat moment steeg het water ineens minder snel. 'Geen paniek, het water klimt al niet verder meer omhoog', zei Bill. Maar het begon wel donker te worden. 'Ah jammer, we kunnen niet in een boom overnachten' zei Bill. Toen liet Bill zich op een tak vlak boven het water zakken, wat nog steeds hard stroomde. 'Wat doe je nou' zei Elar. 'Let op'. zei Bill. Terwijl hij een paar planken en takken die voorbij dreven uit het water viste. Hun tassen waren weg gespoeld, alleen het vreemde kompas zat nog in de zak van Bills broek.

Hoofdstuk 7: In een boom

'Wat ben je nu aan het doen', herhaalde Elar nog een keer. 'Kijk', zei Bill, terwijl hij een paar grotere planken aanreikte. 'Hier kunnen we een soort hut van maken, en overnachten'. 'Oké', zei Elar, zonder te aarzelen. Elar pakte de planken en legde ze op twee rechte takken. Het werd een mooie stevige vloer. 'Jij kan dat mooi', zei Bill, en hij pakte nog een groot stuk doek uit het water en hing hem over een tak en zei; 'Als hij droog is, kunnen we hem gebruiken als tarp boven de vloer als dak'. 'Goed idee' zei Elar, op zijn beurt. 'Het wordt een soort van

kamperen in een boom', zei hij. Bill pakte de opgedroogde doek en samen bonden ze de uiteindes aan takken zodat het een stukje boven de vloer hing. Klaar, zei Bill, en hij ging op de vloer liggen. Ze zeiden elkaar welterusten en sliepen gauw in.

Hoofdruk 8: Vlot

De volgende ochtend werd Bill wakker en keek om zich heen. Elar was ook net wakker, en zei tegen Bill; 'Wat moeten we nu beginnen'? 'Ik heb alleen nog mijn kompas, misschien doet ie nu niet vreemd meer, en hebben we er wat aan'.

Hij haalde het tevoorschijn en liet het aan Elar zien. Elar keek ernaar en zei; 'Wat gek, het noorden ligt richting de zee. En nu wijst het kompas naar waar de rivier vandaan komt. Het westen'. Bill pakt het kompas weer aan, en kijkt nog een keer aandachtig naar het kompas. Dan ziet Elar dat Bill iets ziet.

Bill laat het kompas aan Elar zien en zegt, 'kijk er eens goed naar, en vertel mij wat je dan ziet'. Intussen vraagt Bill zich af of het werkelijk zo is wat hij zag. Kon het echt waar zijn?

Dan zegt Elar; 'ik zie een draaikolk in het midden van het kompas!' 'Dat zag ik dus ook', zei Bill. 'Dan weet je dat ik geen grap maak dit keer! Ik denk dat het kompas een voorteken gaf, dat er een overstroming aan kwam. Het kompas deed hiervoor ook al zo vreemd'.

Dan vraagt Elar, 'hoe komen we nu verder naar de kust?' Weer liet Bill zich op de tak glijden waar hij gisteravond ook op stond. En pakte weer heel veel planken en takken. Ondertussen vroeg Elar, 'ga je nog een hut maken ofzo?' Dan zegt Bill; 'nee, we maken van deze planken en takken een vlot waarmee we de rivier af kunnen varen'. Die middag was het vlot klaar, en Bill liet het vlot in het water glijden. Ondertussen was Elar ook op de lage tak gaan staan. Ze klommen beiden op het vlot, en voeren de stroom af.

Toen vroeg Elar aan Bill, 'waar gaan we eigenlijk heen?' 'Naar het EINDE'.